

Gyermekeink nevelése

Kedves C. nővérem! {5T 505}

Isten gondviselése által népünk iskolát alapíthatott, te azonban – ahelyett, hogy olyan társaságba és azok befolyása alá helyeznéd lányodat, akik szeretik az igazságot – mégis máshová küldöd őt felsőbb iskolára,* ahol világiakkal találkozik, akik nem tisztelik sem Istent, sem az Ő törvényét. Úgy gondolod talán, hogy az Úr majd közbelép, és ellensúlyozza a sok rossz hatást, amelyek körülveszik ott a lányodat, s melyeket te önkéntesen választottál? Azt hiszed, angyalokat bíz majd meg, hogy elvégezzék azt a munkát, amelyet rád bízott? Isten nem így cselekszik, hanem elvárja, hogy kövessük az ígéjében adott világosságot. {5T 505.1}

Isten, mielőtt lesújtott volna Egyiptom elsőszülötteire, megparancsolta az izraelitáknak, hogy gyűjtsék maguk köré gyermekeiket, az egyiptomiak társaságából a saját házukba, s hintsék be vérrel a szemöldökfákat, hogy a pusztító angyal észrevegye azt, amikor elszáll a házuk felett. A szülők kötelessége volt, hogy maguk mellett tartsák gyermekeiket. Ez a te kötelességed, az én kötelességem is, s minden olyan anya kötelessége, aki hisz az igazságban. Az angyal egy jelet helyez majd mindazok homlokára, akik elkülönítették magukat a bűntől és a bűnösöktől, őt pedig a pusztítás angyala követi. {5T 505.2}

Istennek nem tetszik a figyelmetlenségünk, sem az, hogy játszunk a tűzzel, amikor pedig elérhetővé tette áldásait. Azt is rosszalja, ha világi társaságba engedjük gyermekeinket, csak mert ez felel meg leginkább az ízlésüknek és hajlandóságainak. Ha meg akarod menteni gyermekeidet, megbízható ember módjára kell végezned kötelességedet. Nem tetszik Istennek, ha a világgal barátkozol, levelem által most felfedte előtted ennek veszélyét. Világi könyvek olvasására is unszoltad őket. Ezek a könyvek, meg az asztalodon heverő, folytatásos történeteket közlő folyóiratok nevelték lányod ízlését, míg szellemileg teljesen lesüllyedt. Ezért ahhoz, hogy uralkodni tudjon önmagán, nagyobb erőre, erősebb akaratra van szüksége, mint amivel most rendelkezik. {5T 505.3}

Sátán azt tett a lányoddal, amit akart, mígnem csapdái acélkapcsokkal fogták meg őt, és úgy megkötözte, hogy ma már erőteljes és állhatatos igyekezetre van szükség ahhoz, hogy meg lehessen menteni a lelkét. Ha eredményes akarsz lenni ebben, semmi esetre sem végezhet székely munkát. Az évek alatt kialakult szokásokat nem lehet könnyen megtörni. Ott kell elhelyezned őt, ahol folyamatosan jó hatást gyakorolnak majd rá. Azt tanácsolom, hogy írasd be őt a d.-i főiskolánkra, hadd legyen a bentlakó iskola fegyelme alatt. Már évekkel ezelőtt ide kellett volna őt küldened. Úgy igazgatják ezt az iskolát, hogy jó otthont teremtenek a tanulók számára. Lehet, hogy ez nem minden diáknak tetszik, de csak mert hamis elméletekhez, önmaguk kényeztetéséhez, kívánságaik kielégítéséhez szoktatták őket, ezért az összes szokásuk rossz mederbe terelődött. Kedves nővérem, közeledünk az idők végéhez, s most nem a világ ízlésének és viselkedésének kell megfelelnünk, hanem Isten elgondolásainak. Azt kell felismernünk, hogy mit mond a Szentírás, s az Isten által adott világosság szerint kell élnünk. Hajlamainknak és szokásainknak nem szabad uralkodniuk rajtunk. Isten szava a mértékünk. {5T 506.1}

Ami lányod egészségét illeti, a helyes szokások megerősítenék őt, a helytelen szokások azonban tönkreteszik. Megnyerhetjük a mennyet, elkerülhetjük a kárhozatot: amikor Isten félelmében megtettél minden tőled telhetőt, akkor várhatod, hogy az Úr is megtegye a magáét. A határozott cselekvés most még megmenthet egy lelket a haláltól. {5T 506.2}

A lányodnak erős befolyásra van szüksége, amely ellensúlyozza azt a társaságot, amelyet kedvel. Ugyanolyan eltökélt igyekezetet követel, hogy kigyógyuljon szellemi zavarodottságából, mint amilyen ahhoz szükséges, hogy egy iszákos embert kigyógyítsunk a szesz ital utáni vágyból. Kötelesség vár rád, amelyet senki nem végezhet el helyetted. Meg fogod-e tenni? Úgy bánssz-e majd az Úr nevében gyermekeddel, mint egy olyan lélekkel, akit örök romlás fenyeget? Ha lányod szeretné Istent, ha uralkodni tudna magán, akkor nem lenne annyira nagy a veszély. Ő azonban nem szeret sem Istenre, sem a kötelességére, sem pedig a mennyre gondolni. Makacsul ragaszkodik a saját akaratához. Nem kér naponta erőt Istentől, hogy ellenállhasson a kísértésnek. Olyan helyre küldöd-e őt mégis, ahol környezete eltereli gondolatait Istentől, az igazságról és az igaz tettekről? Ha ezt teszed, az ellenség térfelére taszítod őt, pedig nincs ereje, hogy ellenálljon neki és legyőzze a kísértéseit. {5T 507.1}

Ha olyan helyre kerülne, ahol mennyei, Istentől származó hatások érik, ahol talán felélesztik jelenleg bénultan heverő erkölcsi érzékenységet, ahol gondolatai és céljai Isten áldásával megváltozhatnak – akkor meggyógyulhat. Most azonban veszélyben forog mind belső romlottsága, mind a külső csábítás miatt. Sátán az élet játszóját játssza lelkéért, s az ő oldalán van minden előny, hogy meg is nyerje ezt a játszmát. {5T 507.2}

Álomban úgy beszéltem veled, amint most papírra vettem. Nagyon aggódom érted. Noha már megpróbálom nehéz az eseted, mégse ess kétségbe! Derűre és határozottságra van szükséged. Kérj Istentől segítséget: Ő a barátod, soha nem hagy magadra. A Biblia a tanácsadód, azok világossága, akik a sötéttségben élnek. Légy állhatatos a próba idején, mert új próbákkal kell szembeszállnod. Kapaszkodj Jézusba, tedd őt erősségeddé! {5T 507.3}